श्वासोच्छ्वासाभ्यांसंविग्नाश्चंचलावलयस्ताभिर्वल्गुसुंदरं दलवदश्वत्थपत्रसदृशमुदरंयस्मिन् प्रतिसंक्रामयत् यतोनिर्गतंतेनैवद्वारेणपुनःप्रवेशय दिव ॥५०॥ श्यामश्रोण्याऽधिकंरोचिष्णुयत्पीतंदुकूलं तत्रस्वर्णमयीमेखलायस्मिन् अंघ्रीचजंघेचऊरूचनिम्नेअनुन्नतेजानुनीचसमैश्चारुभिरे तैःशोभनंदर्शनंयस्यसमाश्चारवोंऽघ्र्यादयोयस्मिन् शोभनंदर्शनंयस्येतिपदत्रयंवा ॥५१॥ पदादीपस्थानीयेन यद्वा एवंभूतेनपदोपलक्षितंरूपंप दंशरणंप्रदर्शयेत्यर्थः शरत्पद्मंतस्यपलाशंतद्वद्रोचिर्यस्यतेन नखदीप्तिभिरंतर्भवमघमज्ञानंविधुन्वता स्वीयंरूपंपदंप्रदर्शय अपास्तंप्रह्लादादीनांसा ध्वसंयेनतत् हेगुरोयतस्त्वमेवतमोजुषामज्ञानामस्माकंमार्गप्रदर्शकोगुरुः ॥ ५२ ॥ अतिदुर्लभमिदंमयाप्रार्थितमितिस्तौतिवाह एतद्रूपमनुध्येयं ध्यानार्हमेव नतुप्रत्यक्षतःप्राप्यमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तर्हिकिंकेनापिनप्राप्यते तत्राह भवानितिदुर्लभत्वमेवाह स्वर्गेराज्यंयस्य तस्याप्यभि

पूररेचकसंविग्नवलिवल्गुदलोदरम् ॥ प्रतिसंक्रामयद्विश्वंनाभ्यावर्तगभीरया ॥ ५० ॥ श्यामश्रोण्याधिरो चिष्णुदुकूलस्वर्णमेखलम् ॥ समचार्वंघ्रिजंघोरुनिम्नजानुसुदर्शनम् ॥ ५१ ॥ पदाशरत्पद्मपलाशरोचिषा नखद्युभिर्नोऽतरघंविधुन्वता ॥ प्रदर्शयस्वीयमपास्तसाध्वसंपदंगुरोमार्गगुरुस्तमोजुषाम् ॥ ५२ ॥ एतद्रू पमनुध्येयमात्मशुद्धिमभीप्सता ॥ यद्भक्तियोगोऽभयदःस्वधर्ममनुतिष्ठताम् ॥ ५३ ॥ भवान्भक्तिमता लभ्योदुर्लभःसर्वदेहिनाम् ॥ स्वाराज्यस्याप्यभिमतएकांतेनात्मविद्गतिः ॥५४॥ तंदुराराध्यमाराध्यसताम पिदुरापया ॥ एकांतभक्त्याकोवांछेत्पादमूलंविनाबहिः ॥ ५५ ॥ यत्रनिर्विष्टमरणंकृतांतोनाभिमन्यते ॥ विश्वंविध्वंसयन्वीर्यशौर्यविस्फूर्जितभ्रुवा ॥ ५६ ॥ क्षणार्द्धेनापितुलयेनस्वर्गंनापुनर्भवम् ॥ भगवत्संगि संगस्यमर्त्यानांकिमुताशिषः ॥ ५७ ॥

मतःस्पृहणीयः किंच एकांतेनात्मवित् तस्यापिगतिर्गम्यः ॥ ५४ ॥ अतस्त्वद्व्यति रेकेणनकिंचिद्वांछामीत्याह तंत्वामेकांतभक्त्याऽराध्यबहिःस्वर्गादिसुखम् ॥ ५५ ॥ तत्रहेतुः यत्रपादमूलेशरणंप्रविष्टंकृतांतःकालोममायंवशइ तिनाभिमानंकरोति किंकुर्वन् वीर्यंप्रभावः शौर्यमुत्साहः ताभ्यांविस्फूर्जितयाक्षुभितयाभ्रुवाविश्वंविध्वंसयन्नपि ॥५६ ॥ त्वत्पादमूलेप्रविष्टस्य कृतांतभयाभावःकियानयंलाभः यतस्त्वद्भक्तसंगएवसकलपुरुषार्थश्रेणिशिरसिनरीनर्तीत्याह भगवतस्तवसंगिनांसंगस्य क्षणार्धेनापिस्वर्गंनतु लयेनगणयामि नचापुनर्भवंमोक्षम् मर्त्यानामाशिषोराज्याद्याःकिमुत ॥ ५७ ॥